

TANYA GRESSLEY, UNIVERSIDADE DE DELAWARE (ESTADOS UNIDOS)

Entón, cales son as consecuencias de non nutrir a vaca correctamente?

É moi importante ter claro que se non alimentamos a vaca de maneira adecuada, o seu desempeño non será o correcto. En última instancia, os seus tecidos necesitan nutrientes e, se non llelos proporcionamos, iso podería resultar non só en menores producións, senón tamén en problemas de saúde. Por todo isto, a nutrición é fundamental tanto para a súa saúde como para o seu rendemento.

Segundo a súa experiencia, cales son os principais desafíos na formulación de proteínas para ruminantes?

Un dos retos principais é coñecer cales son os seus requisitos específicos de aminoácidos. No caso dos monogástricos, hai anos que se fai alimentación de precisión, sábese exactamente cantos gramos de aminoácidos absorbidos necesitan e podemos suplementarllelos na dieta. Actualmente xa están establecidos os requirimentos de cada aminoácido en vacas leiteiras e tamén a produción de proteína microbiana pero, ademais, aínda debemos ter en conta que os produtos baseados en aminoácidos encapsulados deben pasar o rume e liberarse no intestino.

Por tanto, necesitamos coñecer tamén as características específicas do rume?

Dende logo. O rume tamén ten necesidades, así que debemos coñecelas porque nos queremos asegurar de que eses microbios están a facer o mellor traballo posible e necesitan proteína e enerxía para iso. Maximizar a proteína microbiana é moi importante, xa que ten un perfil ideal de aminoácidos, pero en vacas leiteiras de alta produción apenas cubriremos o 60 % dos requirimentos de aminoácidos con ela, polo que debemos garantir un bo perfil de aminoácidos na proteína de sobrepaso, así como asegurar a boa dixestibilidade desta no intestino.

"O fundamental é coñecer cal é a biodispoñibilidade real do produto e o método usado para determinala"

A profesora de Bioloxía Ruminal do Departamento de Ciencia Animal da Universidade de Delaware Tanya Gressley viaxou recentemente ata o noso país para impartir varias conferencias sobre nutrición en vacún leiteiro. Aproveitamos a súa visita para reunirnos con ela e afondar en conceptos como a alimentación de precisión e a súa relación coa biodispoñibilidade real de certos nutrientes.

Que papel ten para vostede a nutrición na produtividade da vaca?

Avaca é un animal con capacidade para producir moitísimo leite e ten unhas elevadas necesidades para poder cumprir con eses niveis de produción, por iso é importante que a alimentemos de maneira adecuada. Tradicio-

nalmente pensábase que bastaba con cubrir determinados nutrientes para alimentala e cumprir cuns estándares, pero agora estamos a ver que con isto non é suficiente. Por exemplo, no caso da proteína debemos asegurarnos ademais de que o seu perfil de aminoácidos sexa o adecuado.

► “UN DOS RETOS PRINCIPAIS É COÑECER CALES SON OS REQUISITOS ESPECÍFICOS DE AMINOÁCIDOS”

**UNHA DÉCADA
ESTUDANDO OS
AMINOÁCIDOS PROTEXIDOS
CONTRA O RUME**

O Departamento de Ciencia Animal e da Alimentación da Universidade de Delaware (UDEL) no que traballa actualmente Tanya Gressley destaca especialmente en nutrición e produción avícola, pero dous dos membros do equipo están enfocados nas vacas de leite. Un deles é o profesor Limin Kung e o outro, Gressley. En concreto, a nosa entrevistada leva máis de dez anos investigando todo o relacionado cos produtos que conteñen aminoácidos protexidos contra o rume, avaliándoos dende múltiples perspectivas (in vitro, in situ e in vivo) e centrándose fundamentalmente na súa biodisponibilidade (grao e velocidade con que un fármaco ou un dos seus metabolitos accede á circulación e acada o seu lugar de acción).

Así mesmo, dedicou parte dos seus traballos á saúde intestinal e, especificamente, ao papel que a acidose ruminal xoga nela e en se algunha das respostas inflamatorias sistémicas xurdidas a raíz desta enfermidade metabólica ocorren nos intestinos.

Que relevancia teñen a precisión e a eficiencia para unha nutrición rendible?

Ambas son moi importantes para a nutrición das vacas de leite. En concreto en canto á precisión, queremos saber exactamente cales son as súas necesidades e con que estamos suplementando as súas dietas para poder satisfacer con exactitude os seus requirimentos. Actualmente tendemos a sobrealimentar e o resultado diso é a ineficiencia.

En última instancia, isto resulta nun incremento dos custos?

Por suposto. Se as alimentamos de máis, malgástase alimento, polo que non estamos a ser tan economicamente eficientes como deberíamos e estamos perdendo diñeiro. A produción de leite, polo menos nos Estados Unidos, ten unha marxe de beneficio moi pequena e é difícil conseguir rendibilidade, polo que é necesario ser eficiente de todas as maneiras posibles. Por iso, alimentalas con máis precisión é un factor moi importante.

En que punto se atopa a alimentación de precisión no caso dos rumiantes?

Os aminoácidos protexidos para o rume ofrécennos unha excelente oportunidade de proporcionarlles aminoácidos que son limitantes para a produción. Iso permítenos ter a posibilidade de movernos ata o seguinte nivel de precisión na alimentación, situándonos case á vez que os monogástricos. En lugar de estar limitados porque os animais non teñen suficientes aminoácidos na súa

dieta, agora podemos coñecer esas necesidades.

Nese sentido, cales cre que serán os próximos pasos a dar?

O problema que temos agora mesmo é que cando estamos alimentando con aminoácidos protexidos contra o rume o que necesitamos saber é a cantidade de aminoácido metabolizable, é dicir, especificamente a cantidade absorbida no intestino. Sabemos canto contido en lisina, metionina ou aminoácidos ten un produto, o problema é coñecer que cantidade chega a ser absorbida. Comprender correctamente esa información daralles aos nutricionistas a capacidade de elixir o produto que cumpra cos requirimentos necesarios para cada animal, de maneira que teña un menor custo para o produtor.

Pensando nos produtores, que información técnica lles deberían esixir aos provedores de produtos con aminoácidos protexidos contra o rume?

O fundamental é coñecer cal é a biodisponibilidade real do produto no intestino das vacas e o método usado para determinala, porque os resultados poden ser moi diferentes dependendo da metodoloxía. Existen moitos métodos pero, na miña opinión, o mellor é unha estimación da biodisponibilidade in vivo mediante a resposta dos aminoácidos no plasma. Por suposto, ademais disto, tamén terían que demandar información sobre cantas veces foi replicada esa proba e sobre que tipo de estudos se levaron a cabo para determinar esas cantidades, porque todo iso é o que

lles proporciona unha certa validez aos datos que che poidan presentar.

Precisamente en 2017 os seus colegas da Universidade de New Hampshire publicaron un estudo sobre este procedemento. Pode explicárnolo?

A primeira parte consiste nun tratamento de control, dáse nunha dieta normal, e o segundo e o terceiro son infusións no abomaso cun aumento gradual no nivel de aminoácidos desprotexidos crus. O principio deste método é que os aminoácidos no plasma son moi sensibles á suplementación e levándoos ao abomaso directamente estamos a evitar os microbios do rume, polo que non poden ser degradados por eles e son totalmente absorbibles no intestino. Deste xeito, a medida que lles proporcionamos aminoácidos adicionais imos vendo que iso resulta nun aumento lineal do nivel de aminoácidos no plasma. Despois, compárase a relación de pendentes das concentracións de aminoácido en plasma entre a suplementación cun produto comercial respecto ao aminoácido puro a varias doses e con isto calcúlase a súa biodisponibilidade. ■